בס"ד בר"ה

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

פרשת ויקרא-זכור • ט' אדר ב' תשפ"ב • גליון 763

	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	17:09	18:21	19:02
תל אביב	17:24	18:23	18:59
חיפה	17:16	18:22	18:59
באר שבע	17:29	18:23	19:01

מאמר ראש הישיבה

החלטה גורלית

ההתלבטות

זו לא הייתה החלטה פשוטה, אבל זו אחת ההחלטות ששינו ועיצבו לי את החיים. היה זה בפרוס הפורים באחת השנים הראשונות שלי בעולם היהדות. מצד אחד ידעתי על מעלת היום הקדוש ועל הייחודיות שלו ועל מעלת השמחה של פורים, בפרט לפי האריז"ל שאומר שמי שנזהר מחמץ בפסח ניצול כל השנה מחטא ועוון, ורבי נחמן אומר שעל ידי פורים זוכים להינצל מחמץ בפסח! ולכן וכל כך התפללתי וכספתי וחיכיתי וציפית ליום הקדוש ולהשפעותיו. אבל מצד שני, הזיכרונות מהשנים האחרונות השאירו בי טעם עגום מאוד.

אני מניח שהקוראים מבינים על מה אני מדבר. מן הסתם נתקלתם גם אתם בתופעה הרווחת של הוללות והקאות, שטויות והבלים, שיכורים שמאבדים צלם אלוקים ואפילו מזיקים לזולת. ולבסוף במקום להתעלות ולרקוד ולשמוח מתוך תפילות ורצונות ויראת שמים כמו שראוי לעשות ביום קדוש כזה, הם במחילה מכבודכם מתגוללים בקיא על הרצפה כאחרוני השיכורים ומפסידים ברכת המזון ותפילה ואפילו מצערים ופוגעים ועוד ועוד. זה הרס לי את כל אווירת הפורים.

התפללתי לה' שיאיר את עיני וקיבלתי החלטה. הודעתי לאשתי: השנה אני חוגג את הפורים לבדי בבית. אני לא יוצא לשום מקום. אני לא רוצה שיהרסו לי את הפורים. היה לי יין ביתי מהודר שמיוצר בקדושה על ידי יהודים יראי שמיים, היה לי טייפ קטן עם קלטות של שירי קדושה ושמחה, והרבה רצונות טובים ותפילות...

איך שותים את זה?

חוץ מזה הייתה לי עוד בעיה קטנה. אני לא יודע לשתות. קצת יין כבר מסחרר אותי ומרדים אותו וגורם לי לכאבי ראש. אבל ידעתי שהיין בפורים הוא תיקון הברית ומרומם את המוחין ומברר את כוח המדמה, שכאשר המדמה אינו מתוקן הוא שורש כל התאוות ומצד שני כאשר הוא מתוקן הוא שורש האמונה האמתית והזכה - וכל כך רציתי לזכות למעלות הנפלאות האלה.

לכן בשעת הסעודה, לפני שהתחלתי לשתות, התפללתי לה' מכל לבי במילים האישיות שלי שישמור עלי שלא ידיק לי היין ולא יעשה לי כאבי ראש ולא יביא אותי חלילה לידי שכרות ואיבוד הדעת או לידי שינה, אלא שיביא אותי לאור הפורים ולכל המעלות הטובות, והארכתי מאוד מאוד בתפילה.

לאחר התפילה והתקשרות לצדיקים שתיתי את הכוס הראשונה, ומה אומר לכם, "ותבוא כמים בקרבו", לא רק שלא הרגשתי שום תופעת לוואי, כאבי ראש או נמנום, אדרבא, הרגשתי כמו זריקת התעוררות, קמתי ורקדתי לבדי והרגשתי שמחה עצומה.

כמעשי בכוס הראשונה כך עשיתי גם בשנייה ובכל הכוסות שלאחריהן. הרביתי בתפילה והרגשתי איך אני מתעורר יותר מכוס לכוס והשמחה רק עולה וגוברת ואני רוקד ורוקד לבדי במשך שעות. לאחר הסעודה בירכתי ברכת המזון בצלילות וביישוב הדעת, ועוד הלכתי ברגל לכותל לתפילה ערבית. חזרתי הביתה ועליתי על מיטתי, וזכיתי לקום בחצות הלילה כאילו כלום לא קרה.

זה מגיע לכם

הפורים הזה הדהים אותי. רק אז הבנתי מהו כוחה של ההכנה. רק אז הבנתי איך אפשר לגשת לפורים ולקבל את כל האורות והמעלות בלי להינזק.

במהלך השנים התקבצו סביבי תלמידים. הם רצו לחגוג איתי את פורים, אבל אמרתי להם שאם הם רוצים אני מוכן רק אם זה יהיה בדרך שלי. הכנתי אותם לפורים

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

ע"ש מוהר"ן מברסלב זיע"א

רח' שמואל הנביא 13 י-ם • ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210

פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

וכתבתי עבורם תפילה לפני כל כוס וכוס, וכך במשך השנים ראיתי מאות תלמידים ועוד אלפים ששתו יין עם התפילה הזאת ושמרו על אווירת היראת שמים ולא נפלו להוללות ולכסילות. [תפילת הלשם ייחוד לפני שתיית היין מצורפת כאן בגיליון].

עם ישראל היקר, אנחנו מגיעים ליום כל כך גדול, לעת רצון כל כך נפלאה, הייתי רוצה לראות כל אחד ואחד מהאחים היקרים שלנו זוכה לאור של היום הגדול בשלימות, זוכה לשמחה, זוכה לבירור הכוח המדמה, למחיית עמלק והגאווה שלו בשלימות, לתיקון הברית, לקדושת הפסח. זה מגיע לכם. אתם הבנים של ה'. ה' רוצה לתת לכם כל טוב.

לכן תקשיבו לי טוב, כדי שתלמדו איך לקבל הכול בלי לקלקל ובלי להרוס, כמובן, תכינו את עצמכם בתפילות כבר מהיום, ותראו לנצל את יום הפורים ובפרט את שעת המשתה והשמחה באופן הטוב והמועיל ביותר, כפי שאדריך.

הלילה המאיר

אז קודם כול זה שמיעת המגילה שהיא מצוות עשה מדברי קבלה. זו גם עת רצון שהחסידים הראשונים היו מרגישים בה התעוררות עצומה ואפילו מגיעים לבכי. זה לא זמן לנפצים ולליצנות. זה זמן של התעוררות. ותאמינו לי אפשר לשמוח ולהיות באווירה מעולה גם בלי לצער יהודים.

אבל גולת הכותרת היא הלילה! יש לנו הלכה בפורים שכל הפושט יד נותנים לו ואומרים הצדיקים שכך בדיוק מתנהג אתנו הקדוש ברוך הוא. זה לילה שכל מה שתבקש תקבל! לכן אנחנו נוהגים או להישאר ערים או ללכת לישון מוקדם ולקום בחצות, אבות ואימהות, נערים ונערות, וגם ילדים, ופשוט להרבות בתפילה ובתחנונים כמה שעות טובות!

יש ביטוי בעולם "לא כל יום פורים" - זה נאמר על התפילה הזו של ליל פורים. זו כזאת עת רצון עצומה

המשך בעמ' 3

הפרשה לאורו של
הנחל נובע

אזמרה

כל אחד שואל את עצמו כיצד בדור מסוחרר כזה יכולה לעמוד נפש יהודית חלשה כל כך מול גלי צונמי רוחניים ולהצליח כראוי במשימה! לזכות גם היום בדור כזה לשמור ולעשות, ולקיים את כל השש מאות ושלוש עשרה מצוות הניתנות לנו מסיני, איך זה מציאותי? איך זה יתכן? זה נראה כל כך לא ישים...

אלא שבדיוק כאן נכנסים לתמונה הצדיקים שבכל דור. במילים אחרות ההתגלמות של רחמי ה' הגבוהים ביותר לתוככי עומק הבריאה המגושמת ככל שתהיה. כזה היה דוד המלך עליו השלום, שנתן לנו אחד עשרה מפתחות, אחד עשרה עצות, שעל ידם יוכלו לקיים את כל השש מאות ושלוש עשרה.

אבל הגלות לא נגמרה ולכך אותם אחד עשרה היו קשות ליישום, עד שבא ישעיה וגילה לנו שוב רק שש, ואחריו עוד צדיקים שירדו שוב יותר למטה. עד ש"בא חבקוק והעמידן על אחת "וצדיק באמונתו יחיה", (ראה גמ' מכות כד) זה אומר במילים הפשוטות ביותר שהמפתח והכלי הכי נגיש והכי יעיל לכל יהודי באיזה מדריגה שהוא גדול או קטן זה רק "אמונה".

אלא שמזמן חבקוק עד דורינו אנו עבר עוד שנים של סבל וגלות בלי שיעור, עד שגם לעצה "השלימה הזו", לזכות ל"הלום האמונה", צריכים כל מיני דרכים ועצות האיך לזכות לאותה מרגלית.

כאן הגיע מאור עינינו רבי נחמן מברסלב וגילה לנו את העצה האחרונה עד ביאת משיח! "רק אזמרה" "רק אזמרה" "רק אזמרה" (ראה ליקוטי מוהר"ן ח"א רפב) התבטא פעם ר' נחמן, הוא גם גילה שעם צופן זה נכנס משה רבינו למשכן בקריאתו הראשונה שקרא לו הש"י אל אוהל מועד, הוא גם גילה שכל ילד יהודי כל הכניסה שלו לחיי היהדות בהיכנסו ללמוד תורה בגיל שלוש הוא רק בכוח עצה מופלאה זו!!!

מהו אותו צופן, מהי אותו עצה.

כשאני יושב בביתי או כל סיטואציה אחרת שתהיה ובדרך כלל, נפשי מחפשת באופן אוטומטית אחר משמעות רוחנית אמיתית שתמלא אותי ותעשה אותי שמח ומלא סיפוק.

אלא שיחד עם זה, ההרגשה שתמיד שמגיעה יחד עם אותו תחושת חיפוש פנימית, היא עד כמה אני לא שייך להש"י, כמה אני רחוק ממנו, כמה ה"חסרונות" הם אלו שבולטים, עד שבדרך כלל התוצאה שממהרת להגיע זה חלישות נפש תוך כדי בלבול, שמביאה לחיפוש אחר איזה שהוא תאווה מזדמנת, שאולי תצליח לעמעם או להשתיק במקצת את תחושת הנפש הסוערת מהחיפוש, והחוסר בחמצן רוחני, ודברים אלו בדרך כלל מאפיינים את רובנו, אלא שכל אחד ברמה אחרת, ובסגנון אחר.

כאן מגיעה "אזמרה" וממקדת את כל כוחות הנפש של האדם, בעשיה אחת! והיא: לא לעשות כלום!

זה אומר שהדבר הראשון שכן לעשות... כן לחפש... כמה אני "כן שייך להשם", עד כמה אני "כן אהוב בלי סוף אצל ה'", כמה אותו אל"ף קטנה שמרומזת בריש פרשתינו, אגם שהיא באמת קטנטנה אבל היא היא האור של "אלופו" של עולם שנמצא עמוק וקשור ואחד עם כל אחד מאיתנו.

הקדוש ברוך הוא וישראל הם אחד"! אומר הרשב"י, לא משנה מי, לא משנה מה , ולא משנה איך, ומתי!

וכל זה גם בלי שלא נעשה שום פעולה נוספת. כי זוהי הפעולה הראשונה של יהודי בכל דור בדרך לגאולה הכללית והפרטית שלנו.

ידיעה זו היא הכוח ומפתח הכי נגיש להתחיל לעשות, היא הכוח לקנות את האמונה של חבקוק, ואת שש העצות של ישעיה הנביא, ואת האחד עשרה של דוד המלך, עד שכל אחד מאיתנו יהיו שלימים בכל השש מאות ושלוש עשרה מצוות, שהם כנגד שש מאות שלוש עשרה איברים המגיעים לתיקונים השלם ברוח וגשם דווקא על ידם ה' יזכינו.

פנינים חסידות ברסלב

אמרו חסידי ברסלב בצחות:

על מה שאמרו חז"ל (ברכות ו:) על הכתוב 'כרום זולות לבני אדם'. אלו דברים העומדים ברומו של עולם, ובני אדם מזלזלין בהם. סובב והולך בעיקר על אמירת תחנון שאז ניכר ביותר הזלזול, כמו שיש בצבור המתתללים השמחים על קיצור התפלה. (שיש"ק ז- שיא)

שו"ת של חסד
ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה" קו ההלכה הספרדי: 3030*

עיקרי הדינים לשבת זכור

- בשבת זו מוציאים שני ספרי תורה, ובספר השני קוראים בפרשת "זכור את אשר עשה לך עמלק" והטעם כדי להסמיך מעשה המן למעשה עמלק. (רש"י מגילה כ"ט) ונחלקו הראשונים האם מצווה זו מדאורייתא או מדרבנן, ולכן צריכים ליזהר בקריאתה מאד ולכוין לצאת ידי חובה. שולחן ערוך (סימן קמ"ו סעיף ב').
- צריך השליח ציבור להודיע לציבור שיכוונו לצאת ידי חובת מצוות זכירת עמלק ומחייתו שהיא מצוות עשה מן התורה, ושגם הוא מכוין להוציא את השומעים ידי חובתם. שלחן ערוך סימן תקפ"ט (סעיף ט'). ועיקר הכוונה לצאת ידי חובה בקריאתו של השליח ציבור ואין צריך לכוין לצאת בברכות, והמחמיר תבא עליו ברכה. הגרי"י קייבסקי (ארחות רבנו חלק ג' עמוד לב).
- מי שנאנס ולא שמע בשבת זכור קריאת פרשת זכור, כדאי שיקרא בשבת זכור פרשת זכור מתוך החומש, וכשיקראו בבית הכנסת (בחודש אלול) פרשת כי תצא יבקש מהקורא בתורה שיכוין להוציאו ידי חובה בקריאתו עתה "זכור". חזון עובדיה (עמוד ד').
- נחלקו הפוסקים האם נשים חייבות בקריאת פרשת זכור, ולהלכה פסק מרן הרב עובדיה שאף שהאשה המקילה יש לה על מה לסמוך, מכל מקום המחמירה תבוא עליה ברכה.

כאשר ירד שלג רצינו לאכול ממנו, האם יש לברך על כך לפני כן, ואם אכלתי ממנו כזית האם יש לברך עליו ברכה אחרונה?

לפני שאוכלים שלג יש לברך "שהכל נהיה בדברו" כמו כל דבר שנהנים ממנו. הנותן שלג (עמ' 189 בשם הגר"ח קייבסקי) ובמדרש איכה מובא שהנזירים היו שותים את השלג ובוודאי שהיו מברכים עליו שהכל.

אמנם אין לברך אחריו ברכה אחרונה, והטעם משום ששלג נקרא משקה ולא אוכל, וצריך לאכול שיעור רביעית בתוך 3 שניות (שיעור שתיית רביעית) ומכיון שאי אפשר לאכול כל כך הרבה שלג בבת אחת לכן אין לברך עליו ברכה אחרונה. הנותן שלג (סימן ה' אות א') בשם שו"ת יביע אומר (חלק ה' אורח חיים סוף סי' יח) שהאוכל גלידה קרה ע"י כפית שדינו כשותה משקים, ובספר ועליהו לא יבול (חלק א' עמ' קי"ב מס' 144) בשם הגרש"ז אויערבך.

כאשר יש רעמים וברקים או קשת וכדומה, מברכים ברכה על הראיה של תופעות טבע אלו, האם יש לברך איזו ברכה כאשר רואים את השלג ומתפעלים ממנו?

אין לברך ברכת הראיה על השלג, משום שאינו תופעה מיוחדת בטבע אלא רק מים שקפאו, ושונה משאר ברכות הראיה שבה אנו מברכים על תופעה מיוחדת שנראית לעינינו מה שאין כן בשלג שרק לא הספיק להפשיר, אין לברך עליו. ספר 'הנותן שלג' (עמ' 194) בשם הגר"ח קייבסקי.

האם תבניות/רשתות של תנור צריכים טבילה? במידה וכן האם מותר להשתמש בהם כשהן לא טבולות כשהם מכוסים בנייר אפייה?

יש לחלק בין כלים שנוגעים ישירות באוכל שחייבים להטבילם כדין, כי זה כמו סיר, אמנם רשת שלא משתמשים בה ישירות באוכל אלא רק מניחים עליה את התבניות אינה צריכה טבילה. ובמקום שחייב טבילה נייר אפיה אינו פוטר את הבעיה כי אינו אטום לחלוטין והלחלוחית עוברת דרכו לכלי ונחשב שמשתמש בכלי עצמו. על פי שלחן ערוך יורה דעה (סימן ק"כ סעיף ד') וכן פסק בקובץ מבית לוי (וואזנר חלק ט"ו עמ' ע"ט).

סיפור לשולחן שבת

משלוח מנות מופלא

שעת בין הערביים והערב רד על העירה ברדיטשב. ליל תענית אסתר, כל תושבי היהודים מגיל מצוות עד גיל שיבה כאחד החלו נאספים בבית הכנסת לשמוע את קריאת המגילה מפיו של המרא דאתרא הלוא הוא ר' לוי יצחק מברדיצ'ב זיע"א, המכונה "סנגורן של ישראל". בית הכנסת נתמלא חיש מהר מפה לפה. גם בעזרת הנשים, התאספו הנשים והבנות כדי לשמוע את קריאת מגילת אסתר. בעוד הקהל עומד להתחיל בתפילה, ניגש השמש אל הרבי, ולחש משהו לאזניו. הרבי קם מכיסאו ויצא את בית הכנסת. הקהל כולו קם לכבודו והפנו מבטי השתוממות על דמותו האצילה של הרבי שנעלמה אט אט מהאופק. רבי לוי יצחק נכנס ללשכתו שהייתה סמוכה אל בית הכנסת, שם חיכתה לו אישה ובידה תרנגול. היא לא הייתה בטוחה בכשרותו של העוף, ורעדה לעצם המחשבה שהרב עלול להטריף את התרנגול שהשיגה לחג בעמל רב. "רבי" - אמרה האישה בקול בוכים - "רבי, אוי ואבוי ליי שאלה יש בתרנגול... רבי". הסתכל רבי לוי יצחק על התרנגול, חשב כמה רגעים ואמר: "התרנגול אינו כשר ואסור לאכול אותו".

האשה הביטה על רבי לוי יצחק אובדת עצות. "רבי!" היא יבבה האישה "רבי, בפרוטותיי האחרונות רכשתי תרנגול זה. בעלי חלוש וחולה וחשבתי שקצת מרק עוף ישיב את נפשו. גם הילדים משוועים לאכול מרק חם טעים ומזין. והנה, אוי ואבוי, שוד ושבר, נטרף התרנגול שלי. אוי ווי, מה אעשה עכשיו"? כך בכתה האשה. "אל דאגה, ביתי" ניסה הרבי להרגיע את האישה "השם יתברך עוזר תמיד לכולם, הוא יעזור גם לך". רבי לוי יצחק שאלה לשמה ולכתובתה, חיזקה בדברי אמונה ושלחה לשמוע את קריאת המגילה. לעומתה הוא הרבי לא חזר אל בית הכנסת, אלא לבש את מעילו ויצא לרחוב. בצעדים מהירים. פניו היו מועדות אל עבר ביתו. בבואו הביתה, הוציא רבי לוי יצחק מפה לבנה ובה הניח חלות, אוזני המן ופירות שונים. איש מלבדו לא היה בבית ורבי לוי יצחק חיפש עד שמצא סיר ובו תבשיל וצלחת עם דג ממולא. הוא לקח מכל הבא ליד ומילא את המפה הלבנה. כשהמפה הייתה מלאה בכל טוב וב"דברים טובים" למכביר, קשר אותה היטב, לקחה ויצא לדרך. הפעם פנה רבי לוי יצחק לעבר ביתה של האשה העניה משמצא את בית האשה ונכנס פנימה, הגיע לאוזניו קול חלוש שבקע מחדרון קטן: "זו את, ביילה? מה היה עם ה'שאלה'"?... נשמעה קריאה מחלל הבית, היה זה בעלה החולה. "פורים שמח! פורים שמח"! השיב רבי לוי יצחק לבעל הקול האלמוני "הנה, השם יתברך שלח לכם משלוח מנות! אכלו ושתו בשמחה".

אחר שהוציא הכל מהמפה וסידר על השולחן, חזר

רבי לוי יצחק בצעדים מאוששים שמח וטוב לבב אל בית הכנסת לקריאת המגילה אל הקהל הרב שציפה לו בקוצר רוח ובדאגה. הציבור בבית הכנסת חיכה בחוסר סבלנות לאחדים מהם אף הפריע הצום הם ציפו לאכול משהו עם כניסת הפורים משנכנס רבי לוי יצחק, התחילו מעריב. כמנהגו מדי שנה בשנה קרא רבי לוי יצחק בעצמו את המגילה ברטט באימה וביראת כבוד. שנים רבות לאחר מכן סיפרו האנשים כי באותה שנה הייתה קריאת המגילה מיוחדת במינה. טוהר פני קדשו של רבי לוי יצחק האיר באור מיוחד, אור פנימי הנובע מפנימיות הלב האיר והשפיע גם על פני הסובבים כולם. אחר קריאת המגילה חזרו כולם לבתיהם, כאשר הגיע הרבנית אל ביתה מבית הכנסת, חיכתה לה הפתעה גדולה. היא נגשה אל עבר המטבח כדי להכין את הסעודה, ומה גדולה הייתה השתוממותה כאשר שום דבר לא נמצא במקום. אפילו אוזני המן הטריות נעלמו ואינם.

אובדת עצות נכנסה אל חדרו של הרבי, אולם בראותה את פניו הקורנות, הבינה מיד מי גרם להיעלמותם של הדברים ויצאה חרש מן החדר. היא כבר תשתדל לסדר ארוחה כלשהי מן השיריים שנותרו . בס"ד תוך זמן קצר הוכנה סעודה לתפארת.

***

מן העבר השני, בביתה של האישה העניה שמחה וששון על הנס הפילאי שנעשה להם 'נס משלוח מנות מן השמים'. בודאי היה זה אליהו הנביא זכור לטוב, שהביא לה מנות יפות כאלו, אמרה לכולן. אך יהודי ברדיצ'ב הבינו כי רבם מילא הפעם את מקומו של אליהו הנביא. ודאגו לשלוח משלוחי מנות לרבי לוי יצחק ביד רחבה. וגם את העניה, ילדיה ובעלה החולה לא שכחו. פורים שמח מעין זה הפורים, זמן רב לא היה בברדיצ'ב .

מאמר ראש הישיבה -המשך-

שבאמת אין בכל יום. יהודי "סוחב" צרות מחלות קשיים ובעיות, ובוכה כל השנה. אומרים לו: "איפה היית בפורים? האוצרות היו פתוחים ובעל הבית עמד וחילק מתנות - למה לא באת לקחת?"

יהודים יקרים, אין שום עניין לעשות מסיבות בלילה. נצלו את הלילה הקדוש לתפילה כי בפורים "כל הפושט יד נותנים לו". אני מציע לכם לנסות להתפלל באריכות על ישועה גדולה הנצרכת לכם ותראו איך בכוח מרדכי ואסתר ובזכות העת רצון הגדולה של פורים - התפילות נענות.

וכמובן ששלוש התפילות עצמן צריכות להיות בכוונה גדולה כראוי ליום כזה שהוא גבוה יותר מיום הכיפורים. אנחנו רוצים להיות זריזים לכן אנחנו הולכים לתפילה בהנץ החמה כבר עם משלוח המנות ועם המתנות לאביונים, ומיד לאחר התפילה וקריאת המגילה, אנחנו מקיימים את המצוות, ואנחנו יודעים שקיימנו את חובות היום בשמחה ובזריזות.

אורה ושמחה

לאחר התפילה צריכים לקבוע עיתים לתורה, וללמוד גם עם הילדים להרגיל אותם ואת עצמנו שאין דבר כזה יום שלא לומדים בו תורה, ובוודאי לא ביום כזה קדוש. ומובא בהלכה שדווקא בפורים יש עניין להרבות בתורה כי "ליהודים הייתה אורה" - זו תורה, ובפורים היהודים קיימו וקיבלו עליהם את מתן התורה של שבועות והפעם מתוך אהבה ולא מתוך כפייה - ולכן זה יום גדול מאוד המסוגל לקבלת עול תורה וסייעתא דשמיא גדולה בלימוד.

אנחנו לא שותים טיפת יין לפני תפילת מנחה. מתפללים מוקדם ככל האפשר, ואז מתחילים את הסעודה. הדגש בסעודה הוא: **לא לשתות בלי הרבה תפילה**. ומי שמרגיש שהיין מוציא אותו מאיזון, שיפסיק לשתות. **העיקר הוא לשמור על יראת השמיים ולהרבות בשמחה ובריקודים**. ואם שותים, זה רק מתוך הרבה מאוד תפילה ובכוונה גדולה. אומרים את ה"לשם ייחוד" לאט ובכוונה, ואפשר וגם רצוי להוסיף עוד ועוד תפילה אישית, ורק אז שותים, וגם אז לא לשכוח שהעיקר הוא לקום ולרקוד ולשמוח ולשַמֵּח בכל הכוחות.

רבי נחמן אומר שהשמחה והריקודים של פורים מבטלים את כל הגזירות הקשות ומסתיקים את כל הדינים. כמה אנחנו צריכים את זה! וכמובן זה גם זמן לתפילות וישועות, כמו שאומר **המלך**, שהוא מלכו של עולם, **לאסתר המלכה**, שזה כל נשמה מישראל, **במשתה היין**: "**מה שאלתך וייתן לך**..." זה הזמן להתפלל על הכול, וביותר להתפלל על כל עם ישראל שיזכו לתשובה מאהבה ולגאולה ברחמים ולכל הישועות. ובזכות שמחת הפורים הנפלאה באופן הזה נזכה לפסח שהוא גאולה שלימה ומלאה עם ניסים ונפלאות פי כמה וכמה יותר מאשר ביציאת מצריים, במהרה בימינו אמן.

בברכת שבת שלום ומבורך

מרפא לנפש
מאת הרב שלום ארוש שליט"א

זהירות מרדיפה עצמית!!!

לכל אדם יש טבע לשפוט את עצמו, והוא אכן שופט את עצמו כל הזמן, אלא שהוא שופט את עצמו לא נכון, על פי מושגים מעוותים, שעל פי רוב מובילים אותו למסקנות שהוא לא בסדר, והוא לא יוצלח וכדומה. מובן שזו טעות המביאה את האדם ליפול בדעתו ולהתרחק מהבורא על ידי זה, ויוכל להגיע לכפירה, חס ושלום. חשוב מאד לזכור: היצר הרע אינו מעוניין כל כך בעבירה עצמה, כמו שהוא רוצה את העצבות הבאה בעקבותיה! כי כאשר אדם עובר עבירה, חס ושלום, עצם הפגם או העבירה שנכשל בה, אינם מרחיקים אותו מה' יתברך כל כך כמו העצבות והייאוש. ואם ישפוט את עצמו נכון, הוא יתקרב אל ה' יותר אחרי הנפילה והכישלון שלו, כי ההתעוררות שקיבל על ידי הנפילה והכישלון, יביאו אותו לשלמות. לכן הדבר הראשון שצריכים לדעת היטב, לפני שניגשים לכל עניין התשובה הוא, שהקדוש ברוך הוא לא בא בטרוניה עם בריותיו. הבורא יודע שהאדם הוא לא מלאך, והטענה היחידה שיש לו על האדם בכל עבירה שעושה היא: מדוע לא ביקשת את עזרתי? וגם עכשיו, שכבר טעית ולא ביקשת מספיק את עזרתי ובגלל זה נכשלת, גם עכשיו אין לי טענה כל כך על עצם הכישלון, אלא על שאינך עושה תשובה על החטא.

כי הוא יתברך יודע היטב שהאדם קרוץ מחומר ועשוי להיכשל הרבה מאד. לכן גם על זה טענתו היחידה לאדם היא: ועכשיו שנכשלת, מדוע איך מתוודה לפני ומבקש סליחה? כי להגיד לך שלא לחטוא כלל - אני יודע היטב שזה בלתי אפשרי, שתכף ומיד תפסיק לגמרי לחטוא. אבל להגיד לך, שבכל פעם שנכשלת תעשה תשובה - זה אפשרי ואפשרי. לכן אדם שנכשל במה שנכשל - אפילו בעבירה החמורה ביותר - צריך דבר ראשון לזכור ש'תשובה' אין פרושה לרדוף את עצמו ולהיות בעצבות, אלא 'תשובה' פרושה להתוודות ולהתחרט, שזה בלתי אפשרי לעשות בלי שמחה. לכן קודם לכל ולפני הכול יאמר: אין עוד מלבדו! ה' רצה להראות לי שאני לא יכול בלעדיו, כי הוא אוהב אותי ורוצה שאהיה קרוב אליו, והראיה לכך, שהרי אני הלכתי בלעדיו ותראה לאן נפלתי.. עכשיו שנכשלתי כבר, בוודאי השם רוצה הוא שאתחזק להיות בשמחה, ואאמין שאין עוד מלבדו, שזה יביא אותי לתפילה, ואעשה תשובה.

אחר כך יאמר: ריבונו של עולם, תודה רבה לך שאתה מראה לי שאני לא יכול בלעדיך, מעתה תזכה אותי שלא אשכח אותך, וכל דבר אבקש ממך, ולא אעשה שום דבר בלי תפילה וכו'.

רק אז - כאשר הוא שמח ומוחו משוחרר ומפוקח - יכול הוא לגשת הלאה לעבודה של תשובה וחשבון נפש, והכול בלי שום רדיפה עצמית ובלי שום עצבות, רק בבקשה ותחנונים אל ה' יתברך שיסלח לו על חטאו, ויחזיר אותו בתשובה שלמה לפניו, ויקרב אותו, ושיעזור לו להבא לעשות רצונו, ושיואיל בחסדו לקשר אותו ולחבר אותו אל האמונה, ויאיר בו את אור האמונה שעל ידה יוכל לצאת מהחושך ושייתן בליבו יראת שמים טהורה ואהבת ה' וכדומה.

התבודדות
ומעלת התפילה
הספר של
הרב שלום ארוש
052-2240696

לאורם נלך
הילולא דצדיקיא

הרה"ק ר' נחמן מטשעהרין זיע"א
י"ג אדר

נולד לאביו הגדול הרב רבי הירש לייב אבד"ק ברסלב זיע"א, שהיה אחד משרפי מעלה; והיה מופלא בעבודתו את בוראו בהתלהבות עצומה.

אמרו על אביו כי את דרכו הנלהבת קיבל בהרבה מעבודתו המיוחדת ותבערת לבבו של הר"ר שמואל אייזיק זצ"ל מתלמידיו הגדולים של רביעו הק', עליו העיד חברו מוהרנ"ת כי רביה"ק ניהלו והדריכו בעבודה על פי חוד החנית, ועבר עליה בשלום...

וסיפר משמו הרב מטשעהרין, שאביו סיפר לו על כך כי מאז שראה את דרכו בעבודת השי"ת, לא שבע אף פעם נחת מתפילתו.

ר' הירש לייב היה אף הוא מתפלל בהתפשטות הגשמיות, מסופר שאת תפילת ליל השבת שלו היה מסיים לעיתים בחצות לילה, ובכלל כל תפילה שלו היתה עד כדי כלות הנפש, כך מספרים גם על בניו בצעירותם, שהיו ממתינים לאביהם שיסיים את תפילתו, ובמשך זמן המתנתם ושהותם שם, ניצלו השנים את זמנם הפנוי - וסיפרו כי הספיקו לגרוס כמות עצומה של דפי גמרא שהגיעו לכדי מספר רב, בכל אותו פרק זמן שהאריך אביהם בתפלה. וא"כ לא פלא שזכה לראות דור ישרים כה מבורך כר' נחמן ובנו ר' חיים. אביו ר' הירש לייב בן ר' אהרון מברסלב נשא לאישה את זוגתו בתו של ר' חיים שרה'ס מברסלב, לאחר תשע שנים בהם לא נפקדו בפרי בטן. מקטנותו, ניצל ר' נחמן את התלהבותו של אביו בדקדוק המצוות לעמל התורה, תוך קבלה נחושה לסיים מסכת שלימה משך לילה, כשהיה עדיין יניק.

עוד משחר ילדותו הוכרו מסלותיו וכשרונותיו הגאוניים, חכמי לב חזו מראש כי לגדולות נוצר, ואכן כך היה שהיה מושלם בכל מיני מעלות רוחניות טובות.

הר"ן היה מגזע אראלים ותרשישים, ארזי לבנון ואדירי תורה, בן אחר בן לרבנים יושבי על מדין ברצף של דורות שהתייהדו בגאונות וגדלות-המוחין.

כדרכם בקודש של הגדולים והגאונים האמיתיים - הבורחין מן הכבוד ומלאים שפלות כרימון, היו אלה גם ציוני דרך לכל אורך אורחות חייו של רבה של טשעהרין הוא רבי נחמן זצ"ל, כל כולו מלא היה התבטלות בפני אחרים, בריחה מן השררה ככל היותר, התרחקות מן הכבוד כמטחווי קשת, פניו הביעו שפלות, וענוות אמת חפפה עליו כל היום. מתנגדיו הרכינו ראשם וקיבלו את מרותו עליהם עם יתר בני העיר, והר"ן היה אהוב היה על הבריות ושם שמים נתקדש על ידו. נגידים ובעלי בתים חשובים, עשירי העם ונכבדיו, העריכוהו אל נכון וסרו לכל משמעת אשר הורה רבם, ואף מדלת העם הוקירוהו והעריצוהו ושמו נשא לתהלה בקרב העיר. וידוע הדבר, כי נגידי אנ"ש בכל הנהגה הקשורה לכלל, לא פתחו בדבר טרם שמעם חוות דעתו, מתוך יראת הכבוד שנהגו בו; זאת ועוד, לא אחת כאשר קרה, וראה הר"ן מחובתו צורך להצליף את אלה בשבט מוסרו הנעים, אם על פירצה קלה כחמורה או להתרימם לצרכי קודש, לא זזה ידם מחבבו בכל זאת, באהבתם אותו.

וכמו כך, גדולי העובדי ה' מתלמידי מוהרנ"ת כמחותנו רבי משה ברסלבר, רבי פנחס יהושע, רבי אבא'לע שו"ב בטשעהרין, רבי אברהם בער נכד אדמו"ר הק', ועוד מראשי עדת החסידים בטשעהרין וחשוביה זצ"ל, חרדו לקראתו והעריצוהו במאד.

"לשון חסידים", "דרך חסידים", "פרפראות לחכמה", "לקוטי עצות המשולש", "מכניע זדים", "זמרת הארץ", "נחת השולחן", "יקרא דשבתא" , ירח האיתנים, ועוד. על הצדיק ר' נחמן מטשהערין ככל שנכתוב ברור לנו בידיעה ברורה, שהתעלומה גדולה והנסתר רב על הנגלה עשרות מונים, ורק מפני קוצר היריעה הוכרחנו לקצר. זכותו תגן עלינו.

קו האמונה
02-6444250

תפילה לפני שתיית היין בפורים

ממורנו הרב שלום ארוש שליט"א

הֲכָנָה לִשְׁתִּיַּת הַיַּיִן בְּיוֹם פּוּרִים הַקָּדוֹשׁ, תְּפִלָּה נוֹרָאָה שֶׁיֵּשׁ לוֹמַר לִפְנֵי כָּל כּוֹס וְכוֹס:

הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר אֶת עַצְמִי בִּשְׁתִּיַּת הַיַּיִן הַזֶּה, בְּיוֹם פּוּרִים הַזֶּה, לְכָל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ, וּלְכָל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שׁוֹכְנֵי עָפָר קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַזֹּאת, וּבִפְרָט לְרַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ, צַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם, נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חָכְמָה, רַבֵּנוּ נַחְמָן בֶּן פֵּיגֶא מִבְּרֶסְלֶב זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם הֲוָי"ה בָּרוּךְ הוּא אוֹת יו"ד בְּאוֹת הֵ"א בְּאוֹת וָא"ו בְּאוֹת הֵ"א בְּיִחוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

הֲרֵינִי מוּכָן וּמְזֻמָּן לַעֲשׂוֹת רְצוֹן ה' יִתְבָּרַךְ לִשְׁמֹעַ לְדִבְרֵי חֲכָמִים, אֲשֶׁר צִוּוּ לִשְׁתּוֹת יַיִן בְּיוֹם פּוּרִים, כְּדֵי לִזְכּוֹת לְהַכִּיר אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ וְלָדַעַת אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ י-ה-ו-ה אֱ-לֹהֵינוּ וֵא-לֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁאֶזְכֶּה עַל יְדֵי שְׁתִּיַּת הַיַּיִן הַזֶּה לִ'זָכָה נַעֲשָׂה רֹאשׁ'. שֶׁאֶזְכֶּה לִהְיוֹת מְקֻשָּׁר תָּמִיד עִם רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁאֶזְכֶּה לִתְקוּן הַמּוֹחִין, וְחָנֵּנִי מֵאִתְּךָ חָכְמָה בִּינָה וָדַעַת, לָדַעַת שֶׁכָּל מְאֹרְעוֹתַי הֵם לְטוֹבָתִי. וְאֶזְכֶּה לַעֲלוֹת עַל יְדֵי הַשְׁתִּיָּה שֶׁל פּוּרִים לְשֵׂכֶל עֶלְיוֹן וְגָבוֹהַּ מְאֹד וּלְהַמְתִּיק אֶת כָּל הַדִּינִים שֶׁבָּעוֹלָם, וְאֶזְכֶּה שֶׁיִּהְיוּ לִי תָּמִיד מוֹחִין דְּגַדְלוּת, שֶׁאֶזְכֶּה לָדַעַת שֶׁאֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ, לִחְיוֹת אֶת אַפְסִיּוּתִי, שֶׁאֶזְכֶּה לַעֲנָוָה, לִמְחִילַת עֲוֹנוֹת וּלְתִקּוּן הַבְּרִית וְהַיְסוֹד. שֶׁאֶזְכֶּה עַל יְדֵי שְׁתִּיַּת הַיַּיִן הַזֶּה לַעֲלוֹת אֶל בְּחִינַת זִכָּרוֹן, לִזְכֹּר אֶת מַעֲשֵׂה עֲמָלֵק. לַעֲלוֹת אֶל מָקוֹם שֶׁשָּׁם כֻּלּוֹ טוֹב. וְתַצִּילֵנִי מִ'לֹא זָכָה נַעֲשָׂה רָשׁ', שֶׁלְּעוֹלָם לֹא יִהְיוּ לִי מוֹחִין דְּקַטְנוּת, וְלֹא תִּהְיֶה לִי עַצְבוּת, וּתְבַטֵּל מִמֶּנִּי בִּשְׁלֵמוּת אֶת קְלִפַּת הָמָן־עֲמָלֵק. שֶׁלֹּא אֶתְגָּאֶה וְלֹא אַרְגִּישׁ עֶלְיוֹנוּת עַל שׁוּם אָדָם בָּעוֹלָם. שֶׁאֶזְכֶּה עַל יְדֵי שְׁתִּיַּת הַיַּיִן לִ'זָכָה מְשַׂמְּחוֹ', שֶׁאֶזְכֶּה לַיַּיִן הַמְשַׂמֵּחַ. וְאֶזְכֶּה עַל יְדֵי הַיַּיִן שֶׁל פּוּרִים, לָבוֹא לְתוֹךְ שִׂמְחָה גְּדוֹלָה וְחֶדְוָה רַבָּה וַעֲצוּמָה מְאֹד, לְתוֹךְ שִׂמְחָה שֶׁל פּוּרִים. וְאֶזְכֶּה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד בְּכָל לֵב וּלְשַׂמֵּחַ גַּם אֲחֵרִים. וְתַצִּילֵנִי מִ'לֹא זָכָה מְשַׂמְּמוֹ'. וְתַצִּילֵנִי מֵעַצְבוּת וּמֵהַמְּדַמֶּה, שֶׁעַל יָדוֹ בָּא שִׁמָּמוֹן שֶׁהוּא שִׁגָּעוֹן, שֶׁהוּא הַשִּׁכְּרוּת. וְתַצִּילֵנִי מִיַּיִן הַמְּשַׂכֵּר וְשֶׁיִּתְבַּטֵּל מִמֶּנִּי פְּגַם עֵץ הַדַּעַת בִּשְׁלֵמוּת. שֶׁאֶזְכֶּה עַל יְדֵי שְׁתִּיַּת הַיַּיִן הַזֶּה, לְבֵרוּר הַמְּדַמֶּה וּלְתִקּוּן הַמְּדַמֶּה, שֶׁיִּהְיֶה הַמְּדַמֶּה נִכְלָל בַּקְּדֻשָּׁה וְנִתְהַפֵּךְ מְהֵרָה לְטוֹב. שֶׁאֶזְכֶּה לֶאֱמוּנָה יְשָׁרָה דִּקְדֻשָּׁה בִּשְׁלֵמוּת. שֶׁאֶזְכֶּה לָבוֹא לְיִרְאָה עִלָּאָה דְּעִלָּאָה, שֶׁאֶזְכֶּה עַל יְדֵי שְׁתִּיַּת הַיַּיִן לְהִתְעוֹרֵר מֵהַשֵּׁנָה בְּגַשְׁמִיּוּת וּבְרוּחָנִיּוּת. וְתִשְׁמְרֵנִי שֶׁלֹּא אֶפֹּל לְשֵׁנָה בְּגַשְׁמִיּוּת וּבְרוּחָנִיּוּת. וּתְרַחֵם עָלֵינוּ שֶׁלֹּא תַּזִּיק לָנוּ שְׁתִּיַּת הַיַּיִן הַזֶּה, לֹא בְּגוּף וְלֹא בְּנֶפֶשׁ. וְנִזְכֶּה לְהַכְנִיעַ וּלְגָרֵשׁ וְלַעֲקֹר וּלְבַטֵּל מֵאִתָּנוּ קְלִפַּת הָמָן־עֲמָלֵק וְזֵהֲמָתוֹ הַגְּדוֹלָה, וְלִמְחוֹת שְׁמוֹ וְזִכְרוֹ מִן הָעוֹלָם. וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדֻשַּׁת מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר, קְדֻשַּׁת שַׁעַר הַחֲמִשִּׁים. וְנִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ שִׂמְחַת פּוּרִים עַל כָּל הַשָּׁנָה כֻּלָּהּ, לִשְׂמֹחַ תָּמִיד בַּה' יִתְבָּרַךְ בְּשִׂמְחָה וְחֶדְוָה רַבָּה מְאֹד בֶּאֱמֶת. שֶׁנִּזְכֶּה לִקְדֻשַּׁת וְטָהֳרַת הַ'פָּרָה אֲדֻמָּה' וְלִקְדֻשַּׁת פֶּסַח בֶּאֱמֶת, וְלֹא נִכָּשֵׁל בְּמַשֶּׁהוּ חָמֵץ כָּל יְמֵי הַפֶּסַח.

{X2 וִיהִי נֹעַם אֲ-דֹנָי אֱ-לֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ.

* יש לומר תפילה זו בכוונת הלב אמתית ולא לשתות אפילו טיפת יין ללא אמירת הלשם יחוד.
* אפשר לשתות כוס נוספת, בתנאי שיודעים ומרגישים שנחזיק מעמד וזה רק יועיל לנו ולא ח"ו ההיפך.
* כל התיקון הוא רק על ידי שתיית יין בלבד ולא שום משקה חריף אחר.

פּוּרִים שָׂמֵחַ!!!

באדיבות- מוסדות
"חוט של חסד"

באהבה לעם ישראל

פורים- כל הפושט יד נותנים לו-

לקט תפילות לפורים על אהבת ישראל

"זכני לנצל את ימי הפורים האלו "עד תומם" כי "כל הפושט יד נותנים לו" גם ברוחניות ולכן זכני להרבות בתפילה ובקשה על כלל ישראל ולפעול שתהיה אהבת ישראל לכל עם ישראל ובפרט ב - "משתה היין" שאז המלך אומר לכל יהודי: "מַה-שְּׁאֵלָתֶךָ וְיִנָּתֵן לָךְ; וּמַה-בַּקָּשָׁתֶךָ עַד-חֲצִי הַמַּלְכוּת, וְתֵעָשׂ".

לקט תפילות על אהבת ישראל: "לך כנוס את כל היהודים", "איש לרעהו"

ריבונו של עולם תן לעם ישראל את המתנה הגדולה ביותר שהיא אהבת ישראל אמיתית. זכה את כל עם ישראל להתפלל כל יום על כלל ישראל במסירות נפש למרות דוחק הזמן. תעשה שכולם יאהבו את כולם אהבה אמיתית. זכה את כל עם ישראל לאהוב אחד את השני אהבה עם דעת ישרה דקדושה שפירושו הוא שיאהבו את הנשמה האלוקית שברשעים אך יתעבו וישנאו את מעשיהם.

תן מעתה בלב כל עם ישראל אהבת ישראל אמיתית כי כל ההתחלות מפורים וזה החג היחיד שיש בו מצוות שהם "איש לרעהו ומתנות לאביונים" כי כל העניין של חג פורים זה "לך כנוס את כל היהודים" וכמו שמובא טעם המנהג: "טעם משלוח מנות הוא כדי שיהא שמח ושש עם אוהביו ורעיו ולהשכין ביניהם אהבה ואחווה ורעות" (הב"ח). ולכן אנחנו מבקשים שמעכשיו תתן בינינו אהבה ואחדות אמיתיים ושלמים.

עשה שכל עמ"י יתפללו על כל עמ"י כי "מי שמתפלל על ישראל במסירת נפש הכל אוהבים אותו" וכך כולם יאהבו את כולם.

עשה שכל מי שצריך ישועה יתפלל על כל עמ"י כי מי שמתפלל על הילדים אי אפשר לשער ולתאר את גודל המתנות שהוא יקבל מהאבא ולכן התפילה על עם ישראל היא לא סגולה אלא מתכון וודאי לכל הישועות.

תן אהבה בלב כולם כי "כשזה קם זה נופל" -"בכלל מאתיים מנה" ואם תהיה לכל עם ישראל אהבת ישראל פשוט שכבר לא יהיו מחלוקות, לשון הרע, ומושגים חשוכים כמו קנאה, שנאה וצרות עין.

ותן בנו ותן לנו אהבת ישראל בשלמות - לאהוב כל יהודי ממש כמו הבן שלי.

עשה שעמ"י ידעו בידיעה ברורה שאהבת ישראל היא תכלית התורה, תכלית הבריאה ותכלית האדם. ושידעו ש**אהבת ישראל היא ורק היא המפתח לגאולה**, והיא המצווה החשובה ביותר בעולם. ועם הדעת הזו תן בהם רצון וחשק להתפלל על עם ישראל.

תן לכל עמ"י דעת שכדי לאהוב את עם ישראל צריכים להתפלל כל יום על עם ישראל.

תן בלב כל מי שמכנה את עצמו עובד השם להתפלל כל יום על עמ"י כי מי שאוהב את האבא מתפלל על הילדים.

תן לעמ"י דעת שכדי לקיים בפועל את מצוות "ואהבת לרעך כמוך" צריכים להתפלל כל יום על עמ"י.

עשה שעמ"י יזכו שאהבת ישראל תהפוך לחלק בלתי נפרד מהמהות שלהם ויחיו את זה, ילמדו על זה, ילמדו את זה ויתפללו על זה.

תן לעמ"י דעת שכל תפילה על עם ישראל ממשיכה לעולם את מידת האהבה ואין דבר שלם יותר מאשר שמידת האהבה תשלוט בעולם. כי כשמידת האהבה תשלוט בעולם בשלמות ממילא כל הרע יתפוגג ויעלם כלא היה והרשעים יחזרו בתשובה.

עשה שכולם יקיימו מצוות עשה של לאהוב את כולם ולהתפלל על כולם ותרבה בעולם את אהבת החינם ומידת האהבה תשלוט בשלמות בעולם.

תן לעמ"י לחיות את העובדה והמציאות שלהגיע לשלמות ולתיקון השלם אפשר רק על ידי אהבת ישראל.

עשה שעמ"י ידעו בידיעה ברורה שעם ישראל זה גוש אחד ואחד ערב לחבירו ומי שערב לחברו חייב להתפלל על חברו.

רבש"ע כתוב בספר המידות **שעל ידי האחדות שתהיה בעם ישראל יבוא משיח** ואתה רוצה לגאול אותנו **אז תן אהבה ואחדות אמיתיים בעם ישראל**.

תן לעמ"י דעת שברגע שאדם אומר שהוא מקבל על עצמו מצוות עשה של "ואהבת לרעך כמוך" - זה בדיוק כמו שהוא אומר שהוא מקבל על עצמו לקיים את כל התורה ואת כלליות התורה ומתחייב לא לפספס אפילו מצווה אחת בתורה כי אהבת ישראל - התפילה היומיומית על עם ישראל היא כלליות כל התורה והמצוות.

ותן שכל עמ"י יברחו ממחלוקות. שכל עמ"י יקבלו על עצמם לא לדבר ולא לקבל לשון הרע. שכל עמ"י יקבלו על עצמם לשים את ה"**בן אדם לחבירו**" במקום הראשון, ושיקבלו על עצמם לרחם לוותר לעזור ולא לצעוק על שום יהודי. **ונזכה לגאולה השלימה ברחמים במהרה בימינו אמן.**

ילדים מספרים
תודה

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה
al5308000@gmail.com | 02-5812252

בעדשה של תודה

שלום, שמי אבישג.

בבית הספר שלנו ישנה פעילות בנות שנקראת "בתיה", ודאי שמעתן עליה, פעילות מלאת תוכן וחויה. יום אחד כשהלכתי לבתיה לקחתי עימי את המצלמה שלי, שהיא ממש יקרה לי, השקעתי בה תמונות רבות וכסף. כשחזרתי הביתה ברצון להראות לאימי את התמונות, פתחתי את התיק וחשכו עיני, המצלמה והרתיק לא היו בתוך התיק...

דבר ראשון התחלתי בחיפושים ברחבים בכל מקום הגיוני ולא הגיוני, חיפשתי בסלון, במטבח חיפשתי היטב במגירה שלי אך כלום, לא נמצאה המצלמה.

התקשרתי לחברותי ושאלתי אותן אולי הן ראו את המצלמה במהלך פעילות "בתיה" והן השיבו בשלילה.

באותו לילה כשעליתי לישון, לאחר שאמרתי קריאת שמע התפללתי לה' וביקשתי ממנו: "אבא שבשמים, אפילו שאתה לא חייב לי כלום אני מאמינה באמונה שלימה שתחזיר לי את המצלמה." לאחר התפילה הרגשת הוספתי כמה פעמים "מזמור לתודה" והודאה לה' על כל החסדים שעושה עימי ובמיוחד על המצלמה שאבדה.

הגיע יום המחר, לאחר שחזרתי מבית הספר פניתי לתלות את שלטים של השבת אבידה, אך חשבתי אולי יותר יועיל קודם כל לשים צדקה, ניגשתי למגירה שלי ברצון להוציא את הארנק כדי לשים כמה פרוטות בצדקה, מיד שפתחתי את המגירה הלא יאומן ביותר נגלה לעיני. כן ניחשתם נכון, המצלמה נחה לה בצד המגירה בתוך הרתיק, נדהמתי, הדבר לא הגיוני בכלל מכיוון שכאשר ראיתי שהמצלמה לא נמצאת בתיק חיפשתי אותה בכל מילימטר במגירה ולא ראיתי אותה... אז מה המצלמה עושה פה?

לא חלפו מספר שניות וכבר נפל לי האסימון- אה, זה סוד של "התודה", המזמורי לתודה והתפילה מעומק הלב, הם אלו שהביאו לי את הישועה.

תודה לה' יתברך על חסדיו. "הטוב כי לא כלו רחמיך, המרחם כי לא תמו חסדיך..."

אמרתי תודה והמצלמה נמצאה!

ילדון הידודון

מה הקשר בין קשיש, לא בריא ומלוכלך?

תשובה לפרשת כי תשא: רוקח ומרקחת-(ל, כה) ועשית אותו מרקחת מעשה רוקח. משחה- (לא יא) שמן המשחה. תרופה ברש"י (ל, לד) נטף מהקטורת מפרש רש"י צרי (צריך הוא שם ערדף לתרופה (ירמיה ח, כב) הצרי אין בגלעד)

זוכה לפרשת כי תשא: דוד קוט, ירושלים.

al5308000@gmail.com | 02-5812252

שעשועון

פתרונות יש לשלוח עד יום שני למייל: al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252 | יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

ליצן קטן שלי

מצאו את פרצופו האמיתי של ילדון שעשועון ומצאו לו חבר ליצן

זוכה פרשת כי תשא: מאור משה אלאשוילי, לוד.

חינוך באהבה
הרב יצחק אבוחצירא

הרב אבוחצירא- יועץ, מאבחן ומטפל
לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

לומדים להצליח פרק ג'

בפרק א' שאלנו: "כיצד נוכל לגרום לילד שלנו להצליח בלימודים?!" הזכרנו מספר סיבות אובייקטיביות, שאכן יכולות לגרום לילד חוסר הצלחה או הצלחה מועטה, והגענו למסקנה שהסיבה העיקרית שתגרום לילד חוסר הצלחה היא "חוסר אמונה בהצלחה". ולכן עיקר עבודתנו היא: להחדיר בע"ה בילד שהוא יכול להצליח, על אף כל המגבלות והקשיים שלו.

לתת את מה שיש בי

למו"ר הרב שלום ארוש שליט"א יש אקסיומה חינוכית ברורה: "אדם לא יכול לתת את מה שאין בו" ואם הגענו למסקנה ברורה שבכדי שהילד יצליח בע"ה בלימודים, אזי הוא צריך הורים ומורים שיאמינו בו שהוא אכן יכול להצליח, אזי אם אנחנו לא מאמינים בהצלחתו, מאין "ישאב" ויקבל את האמונה שהוא אכן יכול להצליח על אף כל הקשיים והחסרונות שלו?! מספרים על גדול ה"מחזקים" על רבי נתן מברסלב זיע"א, שפעם הגיע אליו אב אחד להיוועץ בו: "מה לעשות עם הילד שלו, שאין לו חשק ורצון ללמוד"

רבי נתן שאל אותו: "ומה אתה עשית בכדי לגרום לו לרצות?!" ענה לו האב: "אני כל הזמן מדבר איתו, נותן לו מוסר ומוכיח אותו על כך, שאם לא ילמד הרי יהיה כמו גוי שייגע" ענה לו רבי נתן: "תקשיב ליי אתה צריך לעשות שני דברים:

א. להתפלל עליו כל יום שה' יתברך יפתח לו את הלב.

ב. לעודד אותו כל הזמן ולהגיד לו עד כמה הוא חשוב בעיני ה' ובעיניך, ועד כמה אתה מאמין בו שהוא יכול להיות גדול בישראל, ותראה שהוא ילמד יותר טוב..." אמר לו האב: "אם אני רק יעודד אותו, אז מי יוכיח אותו?!" ענה לו רבי נתן: "אל תדאג, היצר הרע שלו מוכיח אותו כל הזמן, אתה צריך רק לחזק ולעודד".

גם לילד שלנו הוא מגיע

ובאמת, הרי אנו מרגישים בעצמנו, עד כמה היצר הרע שלנו, מוכיח אותנו ומראה לנו שאנחנו לא שווים, הוא מנסה כל הזמן להחליש אותנו ולפעמים אפילו מצליח "להפיל" אותנו.

אספר לכם סוד: גם לילד שלנו הוא מגיע, וגם אותו הוא מחליש כל הזמן. אם אנחנו עוזרים לו להחליש את הילד, לגעור בו ולהוכיח אותו על מעשיו וחוסר הצלחתו, מאין ישאב את הכח להחזיק מעמד, להתאמץ ולהתגבר על בעיותיו?!

ועל זה נאמר: "ומה יעשה הבן ולא יחטא???" לכן אדרבה, נרים אנחנו את הילד, נעודד אותו, נחדיר בו אהבה בלי סוף ונאמין בו שהוא שווה ויכול, כי אם אנחנו לא נעשה זאת, אף אחד לא יעשה זאת במקומנו.

אדרבה בגלל שיש לו בעיות

לכן הורים יקרים, העבודה הראשונה היא אצלנו-ההורים, להאמין ביכולות של הילד שלנו ולהחדיר בו את האמונה הזו. אמנם, לא נוכל לברוח מכך שיש לו קשיים ובעיות: מנת המשכל (IQ) שלו נמוכה, ויש לו קשיים בתפיסה, ובעיות קשב וריכוז, ובעיות רגשיות או חברתיות שבגללם אין לו מוטיבציה ללמידה, או אפילו יש לו בעיות שמיעה או ראיה ועוד כהנה וכהנה סיבות מסיבות שונות. אבל יש לנו ולו גם אמונה ורצון חזק שהוא יכול להצליח, עם כל בעיותיו. כאשר נאמין בזה, ודווקא מתוך ההסתכלות האמיתית ש"בגלל שיש לילד כ"כ הרבה קשיים, עלינו מוטל לתמוך בו ולעזור לו", נוכל להתחיל בע"ה "בעבודה" מסודרת לקראת שילובו המקסימאלי בכיתה. כי האמונה בהצלחה, היא "הדלק" שיניע בע"ה את כל "רכבת העזרה" וייתן לילד "פוש" ענק ויקדם אותו ע"י מכלול של עזרה וטיפולים מקצועיים להיות מצטיין ומצליח בלימודים.

המרחק בין המצוי לרצוי

כאשר אנחנו מדברים על "הצלחת הילד בלימודים", אין פירושו שממחר הילד פתאום יקבל 100% במבחנים, או שממחר ייעלמו להם כל הבעיות הלימודיות והרגשיות שלו. כאשר אנחנו מדברים על הצלחה, אנו מתכוונים ל: "רצון שנובע מאמונה שאני מצליח ויכול להמשיך ולהצליח עוד, עבודה אמיתית והתקדמות איטית".

עלינו לדעת כי: בכדי להגיע להצלחה בחיים, הדבר האידיאלי ביותר הוא- להגיע ל"איזון הראוי" בין המצוי לרצוי, דהיינו בין המצב שלי עכשיו לבין המצב שבו אני רוצה להיות. כאשר אני בודק את רמת ה"רצוי" שלי אני מוכרח להתחשב במכלול התכונות השונות שלי כאדם.

לדוגמא: ה"מצוי" של ילד א' הוא: שמנת המשכל שלו בינונית. הוא מוציא באופן קבוע 60% במבחנים וכך גם יחסו ללימודים, כאשר נעבוד איתו על מוטיבציה, נפרגן לו וניצור אצלו דימוי עצמי חיובי של ילד שיכול להצליח, לאחר עבודה נוכל נניח להגיע לציונים של 80%, שמבחינתנו זה יהיה 100%, כי כך הם היכולות של הילד.

מול הפוטנציאל של עצמו

לכן כדי שהילד שלנו יצליח בלימודים בפרט, ובחיים בכלל, עליו ללמוד להכיר ולראות את מעלותיו ואת יכולותיו, ולהיות טוב ביחס למה שהוא יכול להיות מול הפוטנציאל של עצמו. הילד לבד בכוחות עצמו, לעולם לא יוכל להכיר את יכולותיו ומעלותיו, הילד מכיר את עצמו רק מ"הפידבק" שהוא מקבל מהסביבה שלו, דהיינו מאיתנו-ההורים. לכן יש לנו עבודה משמעותית, להאיר את הכוחות, היכולות, העבודה והמאמץ של הילד.

לשים לב לכל התקדמות ולכל רצון טוב, ולהשתמש במילים משמעותיות בשיחה עם הילד על ההשקעה שלו, ולהראות לו שהיא משמעותית בעיינו. לאט לאט תודעה זו תתפתח אצל הילד ותשריש שורשי מוטיבציה והצלחה, בהצלחה!

בדיחות הדעת

אישה מבוגרת מתקשרת למשטרה כדי לדווח על פריצה לרכב. הגברת היסטרית ומתחילה להסביר למוקדן: "הם גנבו לי את ההגה והרדיו ואפילו עקרו את ידית ההילוכים, הגז והברקס! פשוט רשעים!" המוקדן עונה לה: "גברת תהיי רגועה, היידת בדרך אליך". לאחר כמה דקות, השוטר מדווח חזרה למוקד: "הכל בסדר, הנושא טופל". המוקדן שואל: "כבר תפסת את הגנב?" עונה השוטר: "שליל, היא פשוט נכנסה למושב האחורי..."

העלון מוקדש להצלחת
יהונתן בן רחמים
חי אברהם אשטו בן אביבה
להקדשת העלון: 02-5308000